

DESCÂNTEC DE TOAMNĂ

Gavriil Stiharul

Gând târziu arzând în tine,
demon devorând retina,
pe ursitul care vine
îl descântă cu lumina.

Noapte veștedă de toamnă:
stai în drumul lui și-așteaptă,
ochiul lasă-l să adoarmă,
inima las-o să-l vadă.

Suflet însetat de soartă,
ostenit de stele toate,
vântul grămădind la poartă
frunzele visării, moarte...